

ren, og inden for det offentlige ligger ansvaret hos den, der har det overordnede ejerskab, hvad enten det er forskningsministeren, som jo er fagligt ansvarlig, eller indenrigsministeren, som er ansvarlig for de enkelte ting.

Men når jeg er gået herop, er det bl.a. for at svare dem, der har spurgt, hvorfor vi skulle have debatten her i dag. Jeg vil sige, at siden vi sidst debatterede sagen, er vi gået fra at være et foregangsland til nu at være et land, hvor der trods alt er en vis bekymring for årtusindskiftet, og det synes jeg er en god erkendelse.

Jeg har to afsluttende kommentarer, og den ene er, at klistermærket »År 2000-parat« ikke har fungeret særlig godt. Derfor vil jeg håbe, at Forskningsministeriet i samarbejde med Skatteministeriet vil lave en lille pjece, som udsendes i forbindelse med vores årsopgørelser. Jeg ved, at det system fungerer ganske glimrende. Min bank kan belemre mig med alt muligt forskelligt, og så kan det offentlige vel også kombinere årsopgørelsen med en pjece, så alle borgere bliver opmærksomme på problemet.

Her til sidst vil jeg også kommentere den udtalelse, vi har fået om, at alle statsadministrationens værker vil være år 2000-klar. Sundhedsministeren har tidligere sagt, at alt er i orden inden for sundhedsvæsenet, så jeg vil bare høre, hvordan det egentlig går med at få fremskaffet de nødvendige leverandørreklæringer inden for sundhedsområdet. Det har været et problem tidligere, at leverandørerne sad fast på deres oplysninger og ville have, at man købte alt fra dem, så hvordan går det med at få disse leverandørreklæringer fra de store selskaber?

Kim Behnke (FP):

Nu var jeg så flink tidligere, at jeg ikke ville gå i flæsket på De Radikales hr. Svane, som jo var heroppe som ordfører afløser, men hr. Svane var meget optaget af regeringens 7-punktsplan, og en af de ting i den, som man dengang for et års tid siden lagde megen vægt på, er netop det klistermærke, som hr. Kristian Jensen lige nævnte.

I juli 1998 var der kun 50 virksomheder, der overhovedet havde tilmeldt sig ordningen. Jeg prøvede for sjovs skyld i går at gå ind i en helt almindelig radio/tv-forretning her i København og gik en tur rundt og sagde: Kan jeg købe et fjernsyn, kan jeg købe en videobåndoptager, kan jeg købe en radio? Ingen af delene var der år 2000-mærke på, radioforretningen ville ikke give mig en garanti for, at nogen af tingene virkede i år 2000, og ingen af delene

ville være omfattet af de udvidede forsikringer, man jo ellers kan tegne for billedrør og alt muligt andet.

Jeg synes, det er et problem for forbrugerne, at vi står i den situation, at den ordning, som regeringen lancerede som noget smart, nemlig at man kunne få et sådant klistermærke, er der kun 50 virksomheder, som har tilmeldt sig, og når man henvender sig i butikkerne, er der ingen varer på hylderne, som har det klistermærke. Derfor skal der også fra min side lyde en opfordring til, at den sag bliver bragt i orden sammen med Dansk Handel & Service.

Klaus Kjær (DF):

Hr. Ole Hækkerup kom ind på spørgsmålet om ansvar, og nu findes der jo to former for ansvar – et juridisk ansvar og et politisk ansvar.

Jeg bemærkede også, at forskningsministeren talte om ansvarets placering hos ledelsen; men det må stå helt klart, at på de statslige områder, altså de statslige og halvstatslige institutioner, er det overordnede ansvar hos forskningsministeren. Derom kan der ikke være nogen tvivl.

Det politiske ansvar kan man kun fralægge sig, hvis man har gjort alt, hvad der står i ens magt, for at problemerne ikke skal opstå. Man kan selvfølgelig ikke have ansvaret for en hændelig begivenhed, som man ikke har kunnet forudse, men hvis situationen er den, at man simpelt hen ikke har krævet f.eks. en handlingsplan af de enkelte offentlige virksomheder, og der alligevel opstår en fejl, ligger det politiske ansvar hos ministeren.

Det juridiske ansvar ligger selvfølgelig hos ledelsen alle vegne, også hos den lille private håndværker. Men her skal man være opmærksom på, at der formentlig ikke bliver tale om et erstatningsansvar, såfremt noget går galt, for samtlige forsikringsselskaber, som er blevet hørt i denne sag, har sagt: Jamen her må der være tale om force majeure-lignende forhold, så derfor kan man ikke forsikre sig imod dem. Derfor kan der også her komme et politisk ansvar ind, hvis man – som jeg nævnte før – ikke har gjort sig alle mulige anstrengelser for at tage højde for enhver situation og sørget for, at virksomhederne, både de private og halvoffentlige og offentlige virksomheder, kan føre nogle handlingsplaner ud i livet.

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Hr. Kristian Jensen havde et konkret spørgsmål, som jeg ikke kan svare konkret på, sådan som